

Günah ve kurtuluş

Günah ve Kurtuluş

Birçok Hristiyan mezhebine göre insan, Hz. Âdem'in işlediği ilk günahın etkisini taşır. Buna "asli günah" denir. Hristiyan inancına göre Hz. İsa (a.s), insanlığın günahlarını bağışlatmak için dünyaya gelmiş ve kendini feda etmiştir. Bu anlayışta:

- İnsan günahkârdır
- Günahın bedeli ödenmelidir
- Bu bedeli Hz. İsa (a.s) üstlenmiştir

Yani kurtuluş, kişinin kendi amellerinden çok, **Hz. İsa (a.s)'ın fedakârlığına iman etmekle** gerçekleşir.

İslâm'da ise:

- İnsan doğuştan günahkâr değildir
- Herkes kendi amelinden sorumludur
- Günah başkasına yüklenmez
- Kurtuluş, iman + amel + tövbe ile olur

Bu yüzden İslâm'da "birinin günahını başkasının ödemesi" fikri kabul edilmez.

"Eğer Allah affedebiliyorsa, neden affetmek için birinin acı çekmesi gerekiyor?"

"Gerçek affetmek, bedel istemeden bağışlamak değil midir?"

Soru: Birinin yaptığı hatanın bedelini başkası öderse, bu gerçekten adalet olur mu?

Cevap: "Adaletli olan, herkesin kendi yaptığından sorumlu olması değil mi? İslâm'da herkes kendi amelinden hesaba çekilir."

Sorumluluk: Herkes Kendi Amelinin Sahibidir

İslâm'ın temel prensibi nettir: **Hiç kimse başkasının yükünü taşımaz.** İyiliği yapan kazanır, kötülüğü yapan karşılığını görür. Bu, insanın fitratına da uygundur. Çünkü herkes içten içe bilir: "Ben yaptım, ben sorumluyum."

Kendimize soralım; "Bir suç işlesem, yerine başka biri cezalandırılırsa bunu adil bulur muyum?"

Adaletin Ölçüsü: Suçlu Kimse, Ceza Ona

Düşün: Bir mahkemede suçlu sen olsan ama hâkim başkasını cezalandırırsa...
Bu, merhamet değil; **zulüm** olur. Çünkü hak sahibine verilmemiştir.

Aynı şekilde: Günahı işleyen başkası, bedeli ödeyen başka biri olursa; bu ne tam adalettir ne de gerçek sorumluluk.

Fedakârlık Ayır, Günahın Devri Ayrıdır

Bir insan başkası için fedakârlık yapabilir, kendini feda edebilir. Bu bir sevgi örneğidir. Ama bu, **günahın devredilmesi** anlamına gelmez.

Çünkü günah, bir “borç” gibi başkasına yazılabilecek bir şey değildir. Günah, kişinin kendi iradesiyle yaptığı bir tercihtir ve o tercih sahibine aittir.

Tövbe Kapısı: Aracıya Gerek Yok

İslâm’da kurtuluş için bir aracıya ihtiyaç yoktur. Kul ile Allah arasına kimse girmez.

Bir insan hata yaptığında:

- Pişman olur
- Allah’tan af diler
- Düzeltmeye çalışır

Ve Allah affeder. Ne bir kurban gerekir, ne bir başkasının bedel ödemesi... Bu, hem **adaleti** hem **rahmeti** birlikte korur.

İlahi Adalet ile İlahi Rahmet Dengesi

Şu denge çok önemlidir: Allah hem adildir hem merhametlidir.

Adalet: Herkes yaptığıının karşılığını görür.

Rahmet: Tövbe eden affedilir.

Ama affedilmek için başka birinin cezalandırılması gerekmez. Çünkü bu, rahmeti değil; adaletsizliği doğurur.

“Eğer Allah gerçekten adilse, neden suçsuz birinin başkasının günahını yüklenmesine izin versin?”

“Affetmek için neden bir başkasının cezalandırılması gereksin?”

İslâm’a göre kurtuluş şudur: İman etmek, doğru yaşamak, hata ettiğinde dönmek... Kimse kimsenin günahını taşımaz. Kimse kimsenin yerine hesap vermez. Her kul, doğrudan Allah’a yönelir.

İnsan kalbi der ki: “Ben yaptım, ben sorumluyum.” İslâm da aynısını söyler. Ve kapıyı açık

birakır: **Hata yaptın mı? Dön. Günah işledin mi? Affını iste. Çünkü affedecek olan, sana senden daha yakındır.**